Dosarul nr.2a-1550/24 (23146239-03-2a-29112024)
Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (judecător S. Dubceac)

CURTEA DE APEL NORD
DECIZIE

29 aprilie 2025 municipiul Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord
în componenţă:
preşedintele şedinţei, judecătorul Elena Grumeza
judecătorii Ivan Parii și Natalia Costaș,
grefier Olga Topada,
examinând în ședință publică cererile de apel declarate de Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de securitate publică împotriva hotărârii judecătoriei Bălți, sediul central din 30 ianuarie 2024 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Eugeniu Hihlat către Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul Național de securitate publică, Direcția de Patrulare Nord al INSP al IGP, Dorian Petcu, Alexei Pădure privind încasarea prejudiciului moral,

a constatat:

Pretențiile reclamantului:

1. La 13 octombrie 2023 reclamantul Eugeniu Hihlat a depus cerere de chemare în judecată către Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul Național de securitate publică, Direcția de Patrulare Nord al INSP al IGP, Dorian Petcu, Alexei Pădure prin care a solicitat:

✓ încasarea prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei;
✓ încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acţiunii reclamantul a invocat că, la data de 06.04.2023 la orele 09:15 a fost oprit de către Subofițer superior al DP Nord al INSP, Dorian Petcu și Alexei Pădure, pe strada Decebal, nr. 101, mun. Bălți, lângă parcarea Policlinicii nr. 1. Astfel, i-a fost întocmită Cauza Contravențională nr. D01 458241 din 06.04.2023 în baza art. 238 al. 2 Cco al RM.
3. A menţuionat că, fiind la volanul autoturismului Toyota Prius V cu numărul de înmatriculare *****, a staționat în zona de acțiune a indicatorului 3.31 “Oprirea interzisă” din motiv că lângă Policlinica nr.1 nu sunt prevăzute locuri de parcare pentru parcarea gratuită a mijloacelor de transport conduse de persoane cu dizabilități *****.
4. Fiind conducător auto cu dizabilități și totodată Profesor al legislației rutiere, a explicat lui Alexei Pădure și Dorian Petcu (agenți constatatori) precum că conform Regulamentului Circulației Rutiere, indicatoarele 3.2, 3.3, 3.31, 3.32.1 - 3.32.3. nu se extind asupra vehiculelor conduse de persoane cu dizabilități sau care transportă

persoane cu dizabilități. Legiuitorul a prevăzut această excepție pentru incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități. Totuși agenții constatatori au ignorant prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, au ignorant Semne distinctive, mai ales semnul 8 - «Conducător cu dizabilități», care se instalează în fața și în spatele autovehiculului condus de persoană cu dizabilități sau care transportă aceste persoane, au ignorant Legea nr. 60 din 30.03.2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, au ignorant Constituția RM art. 51, pct. (1), au încălcat Dreptul la accesibilitate, care înseamnă că persoanele cu dizabilități au dreptul de a avea acces la tot, ce există în comunitate, pentru a asigura persoanelor cu dizabilități condiții pentru o viață independentă.

5. Evidențiază, că Cauza Contravențională nr. D01 458241 din 06.04.2023 a fost contestată în Judecătoria Bălți, iar prin Decizia nr. 5r-152/2023 din 30.05.2023 s-a admis contestația depusă și s-a anulat decizia asupra cauzei contravenționale menționate. Pe data de 28.06.2023 agentul constatator Petcu Dorian a depus recurs împotriva Deciziei nr. 5r-152/2023 din 30.05.2023. Însă, conform Deciziei nr. 4r-610/2023 din 27.07.2023 al Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți Curtea s-a respins recursul ca fiind tardiv. Respectiv reclamantul că a fost sancționat contrar legii, cu depășirea atribuțiilor de serviciu și încălcarea legislației.
6. Evocă în continuare că, că fiind profesor al legislației rutiere în școala auto "Autoschool" SRL, conform Contractului individual de muncă Nr. *****, pe data de 06.04.2023 de la orele 08.30 până la orele 11:45 conform Oralului lecțiilor cu grupa 03 "B" 2023 a fost preconizată lecția teoretică, iar conform Ordinului Nr. 11 din 14.02.2023 cu privirea la înregistrarea grupei Nr. 03 "B" 2023 și anume pct. 1 s-a stabilit că grupa învață în zilele de marți, joi, sâmbăta de la orele 8.30 pînă la orele 11:45, grupa formată din 30 formabili. Astfel, în urma acțiunilor ilegale a Agenților constatatori menționate mai sus, a fost prejudiciată imaginea sa profesională ca profesor și au avut de pătimit 30 de formabili, căci lecția dată a fost anulată.
7. Invocă, că în privința agenților constatatori Dorian Petcu și Alexei Pădure a fost inițiată ancheta de serviciu în urma depunerii petiției nr. H-536 din 31.05.2023 în adresa IGP și INSP. Conform răspunsului oferit de INSP pe marginea anchetei de serviciu nr. 413 a/s în privința polițiștilor sus-numiți, pentru derogările de la cadrul legal admise la întocmirea deciziei asupra cauzei contravenționale, au fost aplicate măsuri de influență. Ce ține de comportamentul indecent manifestat de către aceștia, ultimii au fost atenționați în vederea adoptării unui comportament demn și respectuos față de persoane.
8. Evedențiază reclamnatul că, toate acestea acțiuni ilegale și incompetența Agenților constatatori au dus la suferirea stării psiho-emoționale. La fața locului a fost nevoit să ceară ajutor și a apelat la Serviciul de urgență 112, și la serviciul de gardă al DP Nord al INSP al IGP, însă nimeni nu a putut să-l ajute.
9. Mai remarcă, că conform Foilor de examinare de la IMSP Institutul de Neurologie si Neurochirurgie nr. ***** din 11.04.2022, nr. ***** din 23.11.2022, nr. ***** din 22.05.2023 a fost diagnosticat cu *****. Medicii neurologii susțin că ***** nu poate fi tratată definitiv. Dacă este depistată la timp, boala poate fi menținută. Conform

recomandărilor medicului de la INN, pct. 2, s-a recomandat Evitarea suprasolicitărilor psiho-emoționale iar acțiunile Agenților constatatori puteau duce la agravarea bolii.

10. Mai susține că, pârâtul refuză să-i reparare prejudiciul moral cauzat prin acțiunile sale culpabile, care s-au manifestat prin stare de stres și frustrare, precum și prin consecințele afective. Or, prejudiciul afectiv constă în suferințe psihice cauzate prin lezarea sentimentelor de afecțiune, care cuprind suferințele psihice determinate de rănirea, mutilarea, desfigurarea, delimitarea sau privarea temporară de anumite drepturi, cât și orice alte suferințe psihice similare.
11. Astfel, la data de 11.09.2023 reclamantul a depus cererea prealabilă în vederea soluționării litigiului apărut pe cale amiabilă, la care nu a primit nici un răspuns.

Poziția instanței de fond:

12. Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 30 ianuarie 2024 acțiunea civilă s-a admis parțial; s-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Eugeniu Hihlat prejudiciu moral în mărime de 5000 lei. În rest pretențiile s-au respins.

Solicitarea apelantului:

13. Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii instanței de fond, la 05 februarie 2024, Inspectoratul General al Pliției a contestat hotărârea primei instanțe depunând apel nemotivat, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă acțiunea civilă.
14. La data de 19 februarie 2024 Inspectoratul național de securitate publică a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond din 30 ianuarie 2024, prin care a solicitat, admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată formulată de Eugeniu Hihlat.
15. La 23 aprilie 2024 Inspectoratul General al Poliției a depus cererea de apel motivată prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă acțiunea civilă.

Argumentele părților:

16. În motivarea cererii de apel s-a invocat că, Inspectoratul General al Poliției consideră că hotărârea emisă este una neîntemeiată și nefondată, urmând a fi casată cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii. Cu concluziile instanței de fond expuse în hotărârea emisă, apelantul Inspectoratul General al Poliției nu este de acord, considerându-le a fi lipsite de suport juridic, neîntemeiate, neargumentate, iar în ansamblu hotărârea fiind una neîntemeiată şi pasibilă de a fi casată.
17. Referitor la capătul de cerere privind solicitarea încasării a prejudiciului moral suportat ca urmare a tragerii ilegale la răspundere contravențională, Inspectoratul General al Poliției consideră solicitarea a fi neîntemeiată și nejustificată, în condițiile în care, nu au fost prezentate probe veridice, admisibile, pertinente și concludente care să confirme faptul vătămării drepturilor personale.
18. Evocă în continuare că, instanța de judecată constată existența dreptului persoanei în privința căreia a fost inițiat un proces contravențional de a cere şi primi despăgubiri pentru prejudiciului cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate sau să soluționeze cauza contravențională, însă nu a constatat când și în ce circumstanțe apare acest drept, ori apariția dreptului este condiționată de

un anumit eveniment, situație și respectiv existența lui are o anumită durată, prin urmare, apelantul Inspectoratul General al Poliției în instanța de fond a menționat asupra faptului că dreptul de a solicita despăgubirea pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să soluționeze cauza contravențională poate fi exercitat în interiorul procedurii contravenționale.

19. Astfel, pornind de la prevederile generale ale Codului contravenţional înglobate în art. 1 alin.(1) a actului legislative, reține că dispozițiile normelor Codului contravențional în care sunt prevăzute drepturile de recuperare a prejudiciului presupus cauzat, sunt aplicabile în cadrul proceselor contravenţionale, iar în momentul în care intimatul/reclamantul nu a beneficiat de aceste drepturi în cadrul procesului contravenţional, fiind emise hotărâri definitive asupra cazului contravenţional, aceste prevederi nu mai sunt aplicabile intimatului/reclamant în cadrul unui proces civil, totodată, faptul că nu a dorit să beneficieze de drepturile prevăzute în procesul contravenţional nu poate fi imputat autorităţilor publice, în speță apelantului Inspectoratul General al Poliției. Prin urmare, pentru antrenarea unei astfel de răspunderi a autorității competente să constate sau să soluționeze cauza contravențională este necesară constatarea acţiunilor acesteia ca fiind ilicite.
20. Pretinde că, acest aspect fiind expres reglementat și de prevederile art. 384 alin.(3/1) ce indică expres, dreptul prevăzut la alin.(2) lit.u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.
21. În context, instanța de judecată, urma să studieze amănunțit motivele şi temeiurile indicate în hotărârea/decizia emisă în cauza contravențională și respectiv să ajungă la concluzia care acțiuni sau inacțiuni întreprinse de către agentul constatator în cadrul procesului contravențional sunt ilicite şi respectiv există şi dreptul intimatului/reclamant de a solicita anumite despăgubiri. Instanța de fond a concluzionat în mod generalizat că prin emiterea procesului-verbal cu privire la contravenție ar fi fost încălcate drepturile intimatului și ultimului iar fi fost cauzate suferințe fizice, care nu au fost argumentate în nici un mod.
22. Totodată, instanța de fond în nici un mod nu a argumentat faptul că potrivit prevederilor art. 53 alin. (2) a Constituției, Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă şi instanţele judecătoreşti.
23. Prin urmare, instanța de judecată, a emis o Hotărâre bazându-se pe presupuneri şi nemotivând care prevedere legală a fost aplicată, ceea ce după opinia apelantului este o nerespectare a prevederilor legale, ori Justiția urmează a fi efectuată în strictă conformitate cu prevederile legale, fără a se expune asupra perfecțiunii unui act legislativ sau bazându-se pe presupuneri legate de o posibilă condamnare a statului la CtEDO.
24. Totodată, apelantul Inspectoratul General al Poliției consideră că instanța de judecată a interpretat în mod eronat normele de drept material, şi anume. Potrivit art. 9, 22, 26, 27 Cod de procedură civilă, exonerarea arbitrară de sarcina probaţiunii afectează

legalitatea procesului civil şi echitatea procesului în sensul art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale.

25. Prin urmare, intimatul urma să solicite despăgubirea în cadrul procesului contravenţional inițiat. Respectiv, în situația în care intimatul/reclamant nu a beneficiat de aceste drepturi în cadrul procesului contravenţional, aceste prevederi deja nu mai sunt aplicabile reclamantului în cadrul unui proces civil, fapt care nu poate fi imputat autorităţilor publice. Totodată, deşi instanța de fond urma să constate existența acțiunilor, inacțiunilor ilicite ale agentului constatator, din motivarea hotărârii, precum şi din hotărârea emisă în cauza contravențională nu se constată care ar fi acele acţiuni inacţiuni ilicite.
26. În această ordine de idei, se constată că acţiunile agentului constatator nu au purtat nici un caracter ilegal, acesta exercitându-şi atribuțiile conform competenței şi în limitele prevederilor legale, inițiind cauza contravențională și a întreprins acțiunile de acumulare şi examinare a materialele, astfel, că prin actele judecătorești nu s-a constatat nevinovăţia persoanei, prin urmare nu poate fi învinovățit agentul constatator.
27. În acelaşi context, potrivit prevederilor art. 358 alin. (2) Cod contravențional, este desemnat ca agent constatator funcționarul din autoritățile indicate la art. 400-42310, împuternicit cu atribuții de constatare a contravenției şi/sau de sancționare. Astfel, se constată că în ipoteza în care ar fi fost cauzat un anumit prejudiciu acesta urmează a fi încasat de la agentul constatator, or, anume acesta are atribuția de constatare a contravenției şi/sau de sancționare şi în nici într-un caz pârâtul Inspectoratul General al Poliției.
28. Totodată, deşi reclamantul avea dreptul de a solicita recuperarea prejudiciului moral, inclusiv cheltuielile pentru serviciile juridice în cadrul procesului contravențional cât și a prejudiciului material, însă acesta din motive necunoscute nu a făcut-o, prin urmare, potrivit prevederilor art. 2006 alin.(3) a Codului civil obligația de reparare nu se naşte în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenție ori din culpă gravă să înlăture prejudiciul prin mijloace legale. Instanţa de judecată, care a examinat contestaţia asupra procesului-verbal cu privire la contravenție, nu a constatat existenţa nici unui caz enumerat supra.
29. Totodată, consideră că calitatea procesuală de pârât atribuită de către reclamant, Inspectoratului General al Politie, nu este corespunzătoare, or, conform prevederilor art. 5 alin.(1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanta de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției.
30. La data de 24 aprilie 2024 apelantul Inspectoratul Național de Securitate publică a depus cerere de apel motivate prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integral a hotărârii cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea civilă să fie respinsă integral.
31. În motivarea cererii de apel, apelantul Inspectoratul Național de Securitate publică a invocat argumente de fapt și de drept similar celor din cererea de apel declarate de

Inspectoratul General al Poliției. Suplimentar a menționat că, la 22.04.2020 prin fuziune (absorbție) a Inspectoratului national de patrulare și Direcției generale securitate publică din subordinea Inspectoratului General al Poliției a fost creat Inspectoratul Național de Securitate publică în baza ordinului Mai nr. 202 din 22 aprilie 2020. Astfel susține apelantul că, cu concluziile instanței de fond expuse în hotărârea emisă, apelantul nu este de acord, considerându-le a fi lipsite de suport juridic, neîntemeiate, neargumentate, iar în ansamblu hotărârea fiind una neîntemeiată şi pasibilă de a fi casată.

32. Prin încheierea Colegiului civil al Curții de Apel Bălți din 14 mai 2024 nu s-a dat curs cererii de apel declarate de Inspectoratul General al Poliției și s-a acordat termen apelantului pentru prezentarea bonului taxei de timbre.
33. Prin încheierea Colegiului civil al Curții de Apel Bălți din 05 iunie 2024 s-a restituit cererea de apel declarată de Inspectoratul General al Poliției.
34. Prin încheierea Colegiului civil al Curții de Apel Bălți din 05 iunie 2024 nu s-a dat curs cererii de apel declarate de Inspectoratul Național de Securitate publică, și s-a acordat termen apelantului pentru prezentarea bonului taxei de timbre.
35. Prin încheierea Colegiului civil al Curții de Apel Bălți din 24 iunie 2024 s-a restituit cererea de apel declarată de Inspectoratul Național de Securitate publică.
36. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2024 s-a casat integral încheierea Curții de Apel Bălți din 24 iunie 2024, cu restituirea cauzei la etapa primirii cererii de apel declarate de Inspectoratul Național de Securitate publică.
37. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2024 s-a casat integral încheierea Curții de Apel Bălți din 05 iunie 2024, cu restituirea cauzei la etapa primirii cererii de apel declarate de Inspectoratul General al Poliției.
38. În cadrul ședinței instanței de apel, apelanții/reprezentanții Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de securitate publică nu s-au prezentat. Procedura de citare legală a fost respectată prin intermediul poștei electronice.
39. Totodată, prin cererile de apel declarate, apelanții au solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.
40. În atare circumstanțe, Colegiul Civil în conformitate cu prevederile art. 379 alin.2) CPC a dispus examinarea cauzei in lipsa apelanților, înștiințași în mod legal despre data și ora examinării cauzei și care au solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.
41. Intimatul Eugeniu Hihlat a solicitat respingerea apelurilor ca neîntemeiate cu menținerea hotărârii instanței de fond fără modificări.

Aprecierea instanței de apel:

42. Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, examinând materialele dosarului, audiind participanții la proces Colegiul civil consideră necesar să admită cererile de apel declarate de Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de securitate publică din următoarele motive:
43. În conformitate cu art.362 alin.1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

44. Instanța de apel constată că judecătoria Bălți, sediul centra a pronunțat dispozitivul hotărârii la 30 ianuarie 2024, iar cereile de apel au fost declarată la 05 feberuarie 2024 și 19 februarie 2024, prin urmare în termenul legal.
45. În conformitate cu art. 385 lit.”b” CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să modifice hotărîrea primei instanţe.
46. În conformitate cu art. 386 alin.1) lit. ”d” CPC, hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanța de apel, dacă normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.
47. Conform art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.
48. În fapt s-a constat că, reclamantul Eugeniu Hihlat a depus prezenta cerere de chemare în judecată către pârâții Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul Național de securitate publică, Direcția de Patrulare Nord al INSP al IGP, Dorian Petcu, Alexei Pădure cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat.
49. Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prima instanță prin hotărârea din 30 ianuarie 2024 a admis acțiunea civilă înaintată de Eugeniu Hihlat către Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul Național de securitate publică, Direcția de Patrulare Nord al INSP al IGP, Dorian Petcu, Alexei Pădure privind încasarea prejudiciului moral, în parte. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Eugeniu Hihlat prejudiciul moral în sumă de 5000 lei.
50. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul național de securitate publică au contestat-o cu apel.
51. În conformitate cu dispozițiile art.373 alin.1,2 Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.
52. Iar alin.6 din art.373 Cod de procedură civilă statuiază că apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces.
53. În conformitate cu art.130 alin.1-3 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

54. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
55. Potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).
56. În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de apel reține că, în conformitate cu art.9 alin.2) lit. f) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.
57. Potrivit art. 16 alin.1) lit.g) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.
58. Conform prevederilor art. 19 alin.1), 2), 3) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).
59. Potrivit prevederilor art. 21 Cod civil, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sînt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări.
60. În contextul dispozițiilor legal citate, Colegiul judiciar reține că, repararea prejudiciilor reprezintă acea metodă de apărare a drepturilor civile încălcate, care dă posibilitate persoanei drepturile căreia au fost lezate să ceară repararea integrală acestora.
61. Posibilitatea persoanelor fizice de a apela la metoda de reparare a prejudiciilor rezultă din faptul lezării lor în drepturi, metodei de reparare a prejudiciilor îi este atribuit un caracter universal de apărare a drepturilor civile.
62. În această ordine de idei, Colegiul apelează la dispozițiile capitolului XXXIII Cod Civil, care stabileşte condiţiile survenirii răspunderii pentru cauzarea de prejudicii, subiecţii care răspund pentru prejudiciile cauzate, precum şi ordinea de repararea a prejudiciului cauzat vieţii şi sănătăţii persoanelor, compensarea pagubei morale.
63. Prezintă importanță de a remarca că, norma de drept comun în materia răspunderii delictuale (obligațiilor delictuale), ce consacră principiul reparării integrale a

prejudiciului extra contractual, se conține în art. 1998 Cod Civil, care prevede că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

64. Aici este de punctat că, pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Componenţa delictului civil include următoarele elemente (condiţii): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii. Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.
65. Conform prevederilor art. 2036 alin.1) CC, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.
66. Implicit este de menţionat că prejudiciul moral se referă la o lezare adusă drepturilor extrapatrimoniale, neeconomice ale persoanei, provenind din atingerea adusă acelor valori sau atribuite ale individului care îi definesc personalitatea.
67. Astfel, prejudiciul moral poate fi definit ca o totalitate de suferințe fizice și psihice pe care le suportă persoana în urma acțiunilor ilicite săvîrșite de autorul prejudiciului, respectiv acesta urmează a fi compensat numai atunci cînd a fost cauzat prin fapte ce lezează drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei vătămate. Or, există un raport direct între natura valorilor lezate și natura prejudiciului pretins a fi cauzat. Astfel, prejudiciul este de natură morală numai în cazul în care este urmarea încălcării valorilor de aceiași natură. Reinterînd cele expuse, se poate concluziona că prejudiciul moral se compensează doar în cazul în care fapta ilicită care a adus atingere drepturilor patrimoniale a fost culpabilă.
68. Și aceasta deoarece, reieşind din cadrul legal precitat, Colegiul judiciar conchide că compensaţia prejudiciului moral urmărește scopul de a repara de fapt prin echivalent bănesc suferinţele psihice şi fizice cauzate de făptuitor, astfel încât cuantumul acesteia trebuie să fie echitabil şi proporţional suferinţelor cauzate, adjudecarea unei sume ce ar depăşi aceste principii fiind contrară Legii şi constituind o îmbogăţire fără justă cauză.
69. Conform prevederilor art. 2037 CC, 1) mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această

despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. 2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. 3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

70. Sub aspectul dat, la determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să i-a în consideraţie atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt.
71. Or, criteriul care stă la aprecierea compensației prejudiciului moral este criteriul echității, care este exprimat prin aceea că indemnizația trebuie să prezinte o justă despăgubire, iar cuantumul despăgubirii trebuie stabilit astfel în cât aceasta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.
72. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauza Tolstoy Miloslovsky vs Regatul Unit, că despăgubirile trebuie să prezinte un *raport rezonabil de proporţionalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii adusă acestora*.
73. În acord cu jurisprudenţa CEDO, repararea daunelor morale trebuie să fie înțeleasă într-un sens mai larg, nu atât ca o compensare materială, care fizic nici nu este posibilă, ci ca un complex de măsuri nepatrimoniale şi patrimoniale, al căror scop este acela ca, în funcţie de particularitățile fiecărui caz în parte, să ofere victimei o anumită satisfacţie pentru suferinţele indurate.
74. Din analiza textelor de lege enunțate, Colegiul reține că nu este susceptibil reparației prejudiciul moral cauzat prin orice delict, ci doar cel care aduce atingere doar drepturilor personale nepatrimoniale, cât și în cazurile expres stabilite prin lege.
75. Drepturile personale nepatrimoniale sunt drepturi subiective fără conținut economic, strâns legat de persoana omului. Cu alte cuvinte, drepturile personale nepatrimoniale sunt acele drepturi care sunt lipsite de conținut economic, nefiind susceptibile de evaluare bănească.
76. Deci, din categoria drepturilor personale nepatrimoniale fac parte drepturile legate de existența și de integritatea fizică și morală a persoanei (dreptul la viață, sănătate și integritate corporală, dreptul la libertate, dreptul la secretul vieții private, la onoare, la reputație, dreptul la informație etc.), drepturile referitoare la elementele de identitate ale persoanei (dreptul la nume, dreptul la domiciliu etc.), drepturile privind creația intelectuală ca formă de exprimare a personalității (dreptul de autor, dreptul de inventator etc.).
77. Cu referire la cazul dedus judecății, Colegiul reține că, la 06 aprilie 2023 agentul constatator Dorian Petcu din cadrul Departamentul Patrulare Nord, INSP a întocmit decizia asupra cauzei contravenționale în privința lui Eugeniu Hihlat, pe faptul că, la data de 06 aprilie 2023, ora 09^{10}, ultimul a parcat mijlocul de transport în intersecție,

ceea ce a creat dificultăți altor participanți la trafic, precum și la mijloacele de transport speciale, ingnorând prevederile indicatorului 3.31 (f.d.4 verso).

78. Astfel, Eugeniu Hihlat a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 238) alin.2) Cod contravențional şi sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul a 900 lei.
79. Drept urmare, nefiind de acord cu decizia Agentului constatator din 06 aprilie 2023, Eugeniu Hihlat a depus contestație.
80. Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 30 mai 2023, a fost admisă contestaţia depusă de Eugeniu Hihlat, decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. D01 458241 din 06 aprilie 2023 emisă de agentul constatator al Direcției Patrulare Nord, Dorian Petcu, prin care Eugeniu Hihlat a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 238 alin.2) Cod contravențional a fost anulată (f.d.8-10).
81. Prin Decizia Curții de Apel Bălți din 27 iulie 2023 cererea agentului constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord al INSP al IGP a MAI, Dorian Petcu privind repunerea în termen a recursului s-a respins ca fiind neîntemeiată. Astfel, recursul agentului constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord al INSP al IGP a MAI, Dorian Petcu declarat împotriva hotărârii judecătoriei Bălți, sediul Central din 30.05.2023 în cauza lui Eugeniu Hihlat a fost respins ca fiind tardiv, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări (f.d.11-13).
82. Drept urmare, reclamantul Eugeniu Hihlat a înaintat prezenta acțiune în judecată prin care a solicitat încasarea prejudiciului moral.
83. Conform prevedcedrilor art. 384 alin.2) lit.u) Cod contravențional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.
84. Reiterând norma de drept citată supra, Colegiul civil reține că, reclamantul prin acțiunea depusă a pretins la constatarea încălcării drepturilor sale: de a nu fi tras eronat la răspundere contravențională.
85. Astfel, instanța de apel reiterează faptul că, prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 30 mai 2023, a fost anulată decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. D01 458241 din 06 aprilie 2023 emisă de agentul constatator al Direcției Patrulare Nord, Dorian Petcu, prin care Eugeniu Hihlat a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 238 alin.2) Cod contravențional.
86. La fel, se menționează și prevederile art.440 alin.(1) Cod contravențional care stipulează că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

87. Art. 442 alin. (1) Cod contravențional prevede că, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.
88. În această ordine de idei, Colegiul reține că admiterea contestației depuse de către Eugeniu Hihlat, cu anularea actului (deciziei asupra cauzei contravenției) întocmită în privința ultimului, demonstrează, *inter alia*, că la momentul sancționării contravenționale, agentul constatator nu a elucidat toate circumstanţele cauzei, inclusiv circumstanţele care indicau la nevinovăţia lui Eugeniu Hihlat de comiterea contravenției imputate, în consecinţă ultimul eronat a fost sancţionat, fiindu-i afectat dreptul la prezumţia nevinovăţiei.
89. Prezumţia nevinovăţiei este garantată atât de art. 6§2 CEDO, conform căruia orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită, cât şi de art. 21 al Constituţiei Republicii Moldova care statuează că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă când vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.
90. Or, legea afirmă nevinovăţia persoanei învinuite de săvârşirea unei infracţiuni fără a condiţiona această prezumţie de dovedirea unui fapt prezumat. CtEDO în hotărârea din 04 octombrie 2007 în cauza Anghel vs România, cererea nr. 28183/03, referitor la aplicabilitatea articolului 6 CEDO, a remarcat faptul că dreptul intern nu califică drept „faptă penală" contravenţia pentru care reclamantul a fost sancţionat cu amenda, legiuitorul alegând să scoată în afara legii penale unele fapte care au fost săvârşite în împrejurări care conduc la concluzia că acestea nu întrunesc elementele constitutive ale unei infracţiuni.
91. CtEDO în jurisprudenţa sa, analizând caracterul „penal" al contravenției, a statuat că o eventuala distincție între contravenții şi infracţiuni în legislaţia internă a statelor semnatare ale Convenţiei, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de aplicare a art. 6 din CEDO care garantează dreptul unui individ la un proces echitabil.
92. Un aspect important, în speţă, este de reţinut că reclamantul a pretins constatarea încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravenţională. Or, această circumstanţă reprezintă o încălcare esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale reclamantului, în condiţiile în care şi art. 21 din Constituţia Republicii Moldova garantează persoanelor prezumţia nevinovăţiei.
93. Astfel, colegiul civil menționează că potrivit art.3 din Protocolul 7 CEDO este stipulat că atunci când o condamnare definitivă este ulterior anulată sau când este acordată grațierea, pentru că un fapt nou sau recent descoperit dovedește că s-a produs o eroare judiciară, persoana care a suferit o pedeapsă din cauza acestei condamnări este despăgubită conform legii.
94. Prin urmare, emiterea de către agentul constatator a deciziei asupra cauzei contravenției și atragerea la răspundere contravențională prin emiterea deciziei de

sancționare cu 18 u.c., constituie un temei care permite reclamantului să solicite repararea prejudiciilor cauzate prin aceasta.

95. Or, acțiunile ale agentului constatator comise față de reclamant au influiențat negativ asupra sănătății acestuia, astfel cauzându-i un prejudiciu moral exprimat prin nervozitate și stres cu provocarea suferințelor psihologice.
96. În atare circumstanțe, Colegiul civil reține că la caz instanța de fond just a reținut că Inspectoratul General de Poliție față de Eugeniu Hihlat, este pasibil de răspunderea de daune menționate la art. 2036 și 2037 Cod civil, însă la acest capitol instanța de fond în mod eronat a apreciat mărimea prejudiciului moral dispus spre încasare în cuantum de 5000 lei.
97. La caz Colegiul Civil reține că, reclamantul Eugeniu Hihlat a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei.
98. Instanța de fond prin hotărârea contestată a încasat mărimea compensației cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 5000 lei.
99. Astfel, în contextul pretenției formulate în cererea de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului moral, instanța de apel accentuează că la determinarea cuantumului prejudiciului moral urmează să se respecte criteriul echității, care presupune că, despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale şi echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat, ca astfel să fie menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite și suma acordată.
100. Prin urmare, Colegiul judiciar consideră că suma de 5000 lei încasată cu titlu de prejudiciu moral este excesivă, nu este în concordanţă cu gradul suferinţelor de ordin moral al reclamantului Eugeniu Hihlat, şi ţinând cont de natura dreptului lezat, de caracterul şi gravitatea suferinţelor suportate, de statutul persoanei, instanța ajunge la concluzia de a modifica cuantumul prejudiciului moral prin micșorare de la 5000 lei la suma de 1000 lei, care este echitabilă suferinţelor psihice suportate de către reclamantul Eugeniu Hihlat și care nu vine în contradicţie cu prevederile art. 41 CEDO, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă şi să nu tindă la o îmbogăţire fără just temei.
101. Prezintă importanță de a menționa că, suma de 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral, este în concordanță cu consecinţele suferite pe plan psihic de către reclamantul-intimat Eugeniu Hihlat, generate de retrăiri pentru efectele ulterioare, de gravitatea şi caracterul acestora, precum şi de sentimentul de afectare a personalităţii sale morale.
102. Colegiul notează că în speță, reclamantul intimat a fost sancționat pentru o contravenție prevăzută de art. 238 alin. (2) Cod contravențional, al cărei grad de pericol social este nesemnificativ. Colegiul nu neagă crearea pentru reclamantul intimat a unui discomfort psihologic, care rezultat al sancționări lui neîntemeiate, pentru faptul unei pretinse parcări în loc interzis, însă consideră că dreptul reclamantului în mare parte a fost satisfăcut prin admiterea de către instanța de judecată a contestației depuse de Eugeniu Hihlat, împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria nr. D01 458241 din 06 aprilie 2023.

103. Colegiul atestă că constatarea unei încălcări nu reprezintă în mod automat o satisfacție echitabilă. Deși constatarea încălcării poate fi o parte a unei soluții, ea nu este suficientă pentru a oferi o compensație completă pentru prejudiciul suferit. Satisfacția echitabilă implică, de obicei, măsuri suplimentare pentru a repara sau compensa prejudiciul cauzat, cum ar fi inclusiv despăgubirile financiare.
104. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a afirmat că simpla constatare a încălcării a unui drept garantat de Convenție, poate constitui o satisfacție echitabilă în anumite cazuri, în special pentru prejudiciul moral. Cu toate acestea, aceasta nu este o regulă generală și se aplică doar atunci când există circumstanțe specifice care justifică o astfel de abordare.
105. În concluzie, deși constatarea încălcării este un prim pas important, ea nu înlocuiește necesitatea unei evaluări complete a prejudiciului și a aplicării măsurilor corespunzătoare pentru a oferi o satisfacție echitabilă.
106. Colegiul consideră că în speță, constatarea printr-o hotărîre judecătorească definitivă a faptului întocmirii neîntemeiate a unei decizii de sancționare, în cumul cu acordarea unei despăgubiri în sumă de 1000 lei, sînt suficiente pentru a repara prejudiciul moral cauzat reclamantului prin aplicarea ilicită a amenzii contravenționale.
107. Cu referire la alegațiile reclamantului intimat, potrivit cărora, ca rezultat al sancționării neîntemeiate i-a fost prejudiciată imaginea sa profesională ca profesor, Colegiul le apreciază ca parțial fondate. Or, sancționarea reclamantului intimat, nu a avut repercursiuni grave asupra activității sale profesionale, mai ales prin imputarea unei abateri disciplinare sau încălcare a disciplinei muncii, inițierea unei anchete de serviciu, etc. Această acțiune a avut ca efect doar pierderea unei lecții teoretice, al cărei destinatari, de fapt erau elevii, iar prin urmare, întreruperea procesului de învățămînt, nu a afectat nemijlocit reclamantul.
108. Referitor la argumentele invocate în cererea de apel precum că, organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției, și prin urmare reclamantul în mod neîntemeiat și-a înaintat pretențiile privind încasarea prejudiciului moral către Inspectoratul General al Poliției, Colegiul civil reține următoarele.
109. Potrivit art. 15 alin.(1) al Legii cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului nr. 320 din 27.12.2012, Poliţia se organizează în subdiviziuni teritoriale – unităţi ale Poliţiei cu personalitate juridică, de competenţă teritorială corespunzător împărţirii administrativ-teritoriale a ţării, subordonate Inspectoratului General al Poliţiei, care sînt amplasate şi îşi desfăşoară activitatea în teritoriul unităţii administrativ-teritoriale în baza regulamentelor de organizare şi funcţionare aprobate de şeful Inspectoratului General al Poliţiei.
110. Potrivit art. 12 alin.(1) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, Inspectoratul General al Poliţiei este unitatea centrală de administrare şi control a Poliţiei, cu statut de persoană juridică şi cu competenţă pe tot teritoriul Republicii Moldova.

111. Astfel, ținând cont de faptul că în prezentul litigiu, reclamantul invocă repararea prejudiciului moral cauzat în rezultatul unui proces contravențional care nu s-a soldat cu acțiuni de supunere ilegală la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de *către instanța de judecată*, este evident fapul că Ministerul Justiției al RM nu este responsabil de repararea acestui prejudiciu.
112. În acest sens, Colegiul citează și prevederile art. 13 alin. (1) al Legii nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, potrivit căruia prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decît instanţa de judecată se repară de către aceste organe.
113. Astfel, Colegiul conchide cert că prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decît instanţa de judecată se repară de către aceste organe.
114. Prin urmare, la caz se atestă că anume Inspectoratul General al Poliției este subiectul responsabil pentru repararea prejudiciului moral, or, potrivit pct. 4 al HG nr. 547 din 12.11.2019 cu privire la organizarea şi funcţionarea Inspectoratului General al Poliţiei, Inspectoratul reprezintă unitatea centrală de administrare şi control al Poliţiei, cu statut de persoană juridică de drept public, avînd competenţă pe întreg teritoriul Republicii Moldova, are sediul în municipiul Chişinău, dispune de ştampilă cu imaginea Stemei de Stat şi denumirea în limba de stat, precum şi de cont trezorerial şi alte atribute specifice, în modul stabilit.
115. Reieșind din cele expuse mai sus şi având în vedere faptul că, circumstanţele pricinii au fost stabilite de către prima instanţă, însă normele de drept material au fost aplicate eronat şi nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite cererile de apel declarate de Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de securitate publică, a modifica hotărârea instanței de fond din 30 ianuarie 2024 în latura cuantumului prejudiciului moral prin micșorarea sumei dispuse spre încasare de la 5000 lei la 1000 lei. În rest hotărârea urmează a fi menținută.
116. În conformitate cu art. 385 lit. „b” CPC al RM, Colegiul civil

decide:

Admite cererile de apel declarate de Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de securitate publică;

Modifică hotărârea judecătoriei Bălți, sediul central din 30 ianuarie 2024, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Eugeniu Hihlat către Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul Național de securitate publică, Direcția de Patrulare Nord al INSP al IGP, Dorian Petcu, Alexei Pădure privind încasarea prejudiciului moral, în latura cuantumului prejudiciului moral încasat, prin micșorarea sumei dispuse spre încasare de la 5000 lei la 1000 (una mie), 00 lei.

În rest hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 30 ianuarie 2024 se menține.

Decizia este definitivă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
judecător **Elena Grumeza**

Judecătorii **Ivan Parii** **Natalia Costaș**